

מ"ת 14409/05/15 - מדינת ישראל נגד אברהים אבו רזק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 14409-05-15 מדינת ישראל נ' אבו רזק(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אברהים אבו רזק (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, בגין כתב האישום שהוגש נגדו ואשר מייחס לו ביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, בעת הרלוונטית, התגורר המשיב בצדו האחד של רחוב אמיל חביבי ברמלה (להלן: "הרחוב"), כשמולו, התגוררו מופיד אל דנף (להלן: "המתלון") ובני משפחתו. בין שתי המשפחות שררה מתיחות.

ביום 21.04.15, בשעה 18:25 או בסמוך לכך, הגיע אל הרחוב, ברכב, בן משפחתו של המתלון, שיהאב. רמזי, בנו של המשיב ניגש אליו ובעודו ישוב ברכב, היכה בו באמצעות ידיו וכן חבט ברכב באמצעות מוט ברזל. שיהאב עזב את המקום, תוך שהטיח לעברו של רמזי כי עוד ישוב

(להלן: "החלק הראשון").

על פי עובדות כתב האישום, באותו היום, בשעה 18:28 או בסמוך לכך, יצא המשיב את פתח ביתו כשהוא אחוז במוט ברזל. המתלון נטל לידי את חפירה והשניים ניצבו במרחק מה זה מזה. מספר אנשים ששהו במקום אחזו בשניים, על מנת למנוע מגע אלים ביניהם, אולם המשיב השתחרר מאחיזתם, התקרב למתלון, הניף את מוט הברזל והטיחו בידו השמאלית.

באותה העת אחזו הנוכחים בשנית במשיב ובמתלון, על מנת להפריד ביניהם ולמנוע את הסלמת המצב. ואולם המשיב השתחרר מאחיזתם, בעודו נוגח בפניו של חוסין שאחז בו (להלן: "**חוסין**") קרב בשנית למתלון והיכהו באמצעות מוט הברזל, בידו השמאלית וגרם לו לשבר.

(להלן: "**החלק השני**").

בינתיים התפתחה קטטה אלימה בין שתי המשפחות, ששיאה התרחש בשעה 18:38, או בסמוך לכך, עת נורה למוות, בנו של המשיב, עלא באסם אבו רזק ז"ל (להלן: "**הבן**"), בידי אדם רעול פנים.

(להלן: "**החלק השלישי**").

בסמוך לאחר מכן, יצא המשיב מפתח ביתו לרחוב, כשהוא אחוז באקדח, כיוון אותו לעבר פלג גופו התחתון של המתלון, שעמד לצד בני משפחתו וירה לעברו ירייה אחת.

(להלן: "**החלק הרביעי**").

בהמשך היכו המשיב והמתלון זה את זה וגם המשיב נחבל באורח קל. כמו כן בוצע ירי, על ידי מאן דהוא שזהותו אינה ידועה, שעמד על גג ביתו של המשיב לעבר חוסין, שעמד אותה העת ברחוב והלה נפצע ברגלו.

(להלן: "**החלק החמישי**").

3. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. לחלופין טען לפגיעה בעוצמתן, אשר מצדיקה שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

ב"כ המשיב הדגיש כי המדובר באירוע שהסלים, שלא ביוזמת המשיב והלה אף לא נטל חלק בראשיתו. עוד לדבריו, מתיעוד האירוע במצלמות האבטחה (להלן: "**התיעוד**"), ניתן ללמוד דווקא בדבר חלקם המהותי של בני משפחת המתלון והוא בכללם, בעת שהצטייד באת חפירה עוד בטרם אחז המשיב במוט, כמו גם באשר לתגרה שהתפתחה, במהלכה נקט המשיב בפעולות הגנה עצמית, נוכח נקיטת האלימות מצידו של המתלון כלפיו.

עוד טען ב"כ המשיב כי לא קיימת ראיה לכאורה להוכחה כי המשיב אחז במוט העשוי מברזל ואף לא נטען כלפי המשיב כאמור בעת שנחקר אודות האירוע.

הוסיף וטען ב"כ המשיב כי בנסיבות אלה לא הוכחו יסודות העבירה המיוחסת למשיב, אלא עבירות אחרות קלות ערך הימנה.

כן טען כי יש בהגשת כתב האישום נגד המשיב בלבד ואף בהותרתו במעצר, בעוד המתלון ויתר המעורבים משוחררים, כדי לבוא בגדר אכיפה בררנית, המקימה הגנה מן הצדק.

באשר לחלק הרביעי הדגיש ב"כ המשיב כי התרחש על רקע מצבו הנפשי הקשה של המשיב, בעת שבנו המנוח נרצח לנגד עיני המשפחה. עוד לדבריו, מהתיעוד עלה כי המשיב נופף באקדח, אך על מנת להפגין את זעמו.

עוד טען ב"כ המשיב כי גרסת המשיב שהמדובר באקדח גז מדמיע לא נשללה. שכן, לא עלה בידי מעבדת הנשק לאפיין את האקדח, מבדיקת פרופרינט שנערכה למשיב, התקבלו תוצאות שליליות וטרם התקבלו תוצאות בדיקת שרידי הירי שנערכה לו. בנוסף טען, כי הגם שעלה לכאורה מחוות הדעת של מעבדת (להלן: "**חוות הדעת**") כי נמצאה התאמה בין התרמיל שנמצא ברחוב (להלן: "**התרמיל**") לבין התרמילים שנמצאו על גג הבית, בעקבות הירי בחלק החמישי (להלן: "**התרמילים**"), לא נמצאה כל ראיה לכאורה כי המדובר בתרמיל נשוא הירי, בחלק הרביעי.

4. ב"כ המבקשת מנגד טען בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. לדבריו, בחלק השני, נראה המשיב בתיעוד, כשהוא אוחז במוט הברזל ונחוש לחבול במתלון באמצעותו. הוא אף נוגח בפניו של חבר שאוחז בו, כדי למנוע הסלמה של המצב, מתקרב למתלון ומנחית את מוט הברזל על ידו וגורם לו לשבר.

כן לדברי ב"כ המבקשת לא נמצא בתיעוד, כל תמיכה לגרסת המשיב כי נקט בפעולות לשם הגנה עצמית ויש בנסיבות כדי להקים לכאורה את יסודות העבירה המיוחסת לו.

הוסיף וטען ב"כ המבקשת בדבר השוני בין חלקו של המשיב באירוע לבין חלקו של המתלון כמו גם באשר לכך כי טרם גובשה החלטה סופית בהקשר להליכים נגדו.

עוד טען ב"כ המבקשת כי בעת התרחשות החלק השלישי, שהה המשיב בתחומי ביתו ובעת ששמע על אודותיו, יצא מן הבית כשהוא אוחז באקדח, ירה לעבר רגלי המתלון ואך בנס לא נפגע איש.

בהקשר לטענת המשיב כי האקדח הנראה בידו הוא אקדח גז מדמיע, הפנה ב"כ המבקשת למפורט בחוות דעת מעבדת הנשק, בדבר הזהות בין התרמיל לבין התרמילים ולעולה לכאורה כי נורו מאותו האקדח. ממצאים אשר יש בהם לטעמו, כדי להוות ראיה נסיבתית באשר לאקדח באמצעותו ירה המשיב במתלון ולשלול את טענתו כי עסקין באקדח גז מדמיע. בהקשר לכך הפנה בנוסף להודעות העדים מהן עלה כי המשיב החזיק באקדח וירה

ממנו, כמו גם להבזק האור הנראה בעת הירי, שאינו תואם פיזור חלקיקי גז מדמיע.

דין והכרעה

5. חלקן הארי של הנסיבות המתוארות בכתב האישום, מוצא ביטוי בתיעוד, שמקורו במצלמת האבטחה של בית המתלונן. עולה לכאורה, מדו"ח צפייה שערך גד אביוב כי השעה הנקובה בתיעוד, מוקדמת בשעה, מהשעה בה התרחשו האירועים כהווייתם.

6. מהתיעוד נמצאו למדים, על אודות כלל מאורעות אותו היום, ואופן התנהלותם של המעורבים במהלכם, בכללם המשיב והמתלונן ובני משפחותיהם, כפי שיפורט עתה. זאת מעבר לחלקים השני והרביעי, המהווים את עובדות כתב האישום, המקימות לכאורה את נסיבות ביצוע העבירה המיוחסת למשיב, כלפי המתלונן.

7. עיון בתיעוד העלה כי המשיב לא היה מעורב בחלק הראשון. כמו כן כי לאחריו, חלה רגיעה בת מספר דקות, במהלכה נראה המתלונן משוחח בקרבת ביתו, ברחוב, עם עו"ד ג'וליאן סוהאני (להלן: "ג'וליאן").

עובר להתרחשות החלק השני, נראה אמנם המתלונן אוחז באת החפירה. עם זאת נראה מניח אותו ונכנס לביתו. הוא נראה נוטל אותו פעם נוספת, בעת שהמשיב יצא מביתו כשהוא אוחז במוט. בשלב זה של ההליך, די באמור בהודעתו של המתלונן ואף באמור בהודעתו של ג'וליאן, כדי להוות ראיה לכאורה כי המשיב אחז בידו במוט העשוי מברזל, כמיוחס לו בכתב האישום.

כמפורט בכתב האישום נראים השניים ניצבים במרחק מה זה מזה, בעוד הנוכחים במקום אוחזים בשניהם, על מנת למנוע מגע אלים ביניהם. המשיב נצפה כשהוא נוקט בפעולות על מנת להשתחרר מאחיזתם, מתקרב למתלונן, מניף את מוט הברזל ומטיחו בידו השמאלית.

באותה העת אחזו הנוכחים בשנית במשיב ובמתלונן, על מנת להפריד ביניהם ולמנוע את הסלמת המצב. המשיב שב ונקט בפעולות על מנת להשתחרר מאחיזתם, נגח בפניו של חוסין שאחז בו, הסתער בשנית על המתלונן והיכהו באמצעות מוט הברזל, בידו השמאלית וגרם לו לשבר, כמתועד במסמכים הרפואיים.

בשלב זה נראה המתלונן כשהוא רץ לעבר המשיב כשאת החפירה בידו, בניסיון להכותו ונהדף על ידי מאן דהוא. במקום ניצתה קטטה אלימה, אשר שככה טרם התרחשות החלק השלישי.

עובר לחלק השלישי, המשיב ספון בביתו והמתלון מתועד כשהוא ניצב ליד דלת ביתו, משוחח עם אחרים וביניהם הבן. באותה העת נורה הבן ומובהל לכיוון דלת בית המתלון. בחלוף זמן קצר מתרחש החלק הרביעי בעת שהמשיב נראה יוצא מפתח ביתו, כשהוא אחוז באקדח ויורה לכיוונו של המתלון.

מספר דקות לאחר מכן התרחש החלק החמישי. במקום ניצתה קטטה נוספת במהלכה, בין היתר, נראה המשיב מכה את המתלון באמצעות קרש והלה מכה אותו במקל. באותה העת נראה מאן דהוא על גג בית השכנים של המשיב יורה לעבר חוסין.

8. בהקשר לחלק השני, עלה לכאורה מהתיעוד, כי התרחש לאחר שהאירוע הראשון שכך וחלה רגיעה. המשיב יצא מביתו כשהוא אחוז במוט ועלה לכאורה מאופן התנהלותו כי היה נחוש בדעתו לחבט באמצעותו במתלון, מבלי להתעשת. הוא השתחרר מידי הנוכחים שביקשו למנוע את הדבר מבעדו וחבט במתלון באמצעות המקל. על מנת להשתחרר פעם נוספת, הפגין אובדן שליטה ונגח בפניו של חוסין, השתחרר מאחיזתו והנחית את המקל על המתלון, פעם נוספת וגרם לשבר בידו.

בתייעוד באו לידי ביטוי גם הפעולות שננקטו מצדו של המתלון בחלק השני. לרבות העובדה כי אחז בידו באת החפירה ואף כי הנוכחים במקום נאלצו לאחוז גם בו, על מנת למנוע הסלמת המצב. ואולם כמפורט לעיל, בשלב זה של האירוע, עלה לכאורה כי נקיטת המגע הפיסי גופו היה מצדו של המשיב כלפי המתלון והלה נראה מסתער לעברו, בניסיון לנקוט במגע פיסי כלפיו, רק לאחר שהמשיב חבט בו פעמיים באמצעות המקל ושבר את ידו. כמו כן נראה המתלון נוקט נגדו במגע פיסי בשלב מאוחר יותר, במהלך החלק החמישי.

9. החלק השלישי מתאר אירוע טרגי, במהלכו נורה הבן למוות. מהתיעוד עלה לכאורה כי התרחש לאחר רגיעה מסוימת, במהלכה התנהלה שיחה בין המתלון ואחרים והבן בכללם וכי המשיב לא נכח במקום. המשיב נראה לכאורה מגיע זמן קצר לאחר האירוע השלישי, כשאקדח בידו ויורה לעבר פלג גופו התחתון של המתלון, כמתואר בחלק הרביעי.

10. משהוכחו לכאורה עובדות כתב האישום נשוא החלקים השני והרביעי, אופן התנהלות המשיב במהלכם ונסיבותיהן, הינן מקימות לכאורה בשלב זה, את יסודות העבירה המיוחסת למשיב על פיהם. כך הדבר ביתר שאת, נוכח הצטברותם של שני החלקים.

יצוין כי טענת המשיב שמעשיו חוסים תחת הגנה עצמית, נשללת לכאורה מהתיעוד.

11. המשיב טען כי האקדח שאחז בידו הוא אקדח גז מדמיע. לא נעלם מעיני כי ממזכר המתעד שיחה שנערכה עם מעבדת נשק עלה לכאורה כי לא ניתן לאפיין את האקדח, על פי התיעוד כמו גם העובדה כי בדיקת פרופרינט שנערכה למשיב, הניבה תוצאות שליליות.

עם זאת בשלב זה של ההליך, יהא בעדויות, לרבות זו של המתלונן, כי נורה מאקדח ונסיבות הירי, כדי להוות ראיה לכאורה למהות האקדח, כמפורט בכתב האישום.

ראייה נסיבתית לכאורית נוספת להוכחת מאפייני האקדח ממנו ירה המשיב לכיוונו של המתלונן, כמיוחס לו בכתב האישום, היא התרמיל. על פי דו"ח בדיקת זירת עבירה וכלל המסמכים הנלווים אליו, לרבות תצלומי המקום, עלה לכאורה כי התרמיל נמצא בזירת האירוע נשוא החלק השני. נמצאה לכאורה התאמה בין התרמיל לבין התרמילים, שנמצאו בזירת החלק החמישי ועלה לכאורה מחוות הדעת, כי גם התרמיל נורה מהאקדח ממנו נורה חוסין, בחלק החמישי.

כלל טענות ב"כ המשיב, בהקשר לאפשרות כי גם מקור התרמיל בחלק החמישי, יוכרעו לגופן במסגרת ההליך העיקרי. באשר לשלב זה של ההליך, די בעולה לכאורה מדו"ח בדיקת זירת עבירה וכלל המסמכים הנלווים אליו ואף מהתיעוד, באשר להיות שתי הזירות, מרוחקות זו מזו, באופן השולל לכאורה כי מקור התרמיל בירי שארע בזירה נשוא החלק החמישי. עניין זה נשלל לכאורה בשלב זה, גם לאור המיקום בו נמצאו התרמילים על הגג, כמו גם מהעובדה כי הגג מוקף במעקה ואף קיים סוכך שיכול לכאורה למנוע נפילת התרמילים כלפי מטה (ר' צילומים מס' 13, 21, 41 ו-42).

מקום הימצא התרמיל, במרכז הכביש, אף עלה לכאורה בקנה אחד, עם מיקום הירי, בחלק השני, כפי שנצפה בתיעוד.

12. טענת ב"כ המשיב בדבר אכיפה בררנית המקימה הגנה מן הצדק, נוגעת לאי הגשת כתב אישום נגד מעורבים אחרים במסכת האירועים נשוא כתב האישום, לרבות המתלונן כמו גם העובדה כי בעודם משוחררים, נותר המשיב עצור.

בהקשר זה נקבע כי ככלל דרך המלך להעלאת טענה זו היא בהליך העיקרי.

עוד נקבע כי הגם שאין לשלול לחלוטין את העלאתה גם קודם לכן, ככלל, ניתן להעריך כי המסגרת המתאימה לכך תהא הליך של עיון חוזר בהחלטת המעצר וזאת אגב התקדמות התיק העיקרי והצטברות ראיות היכולות לשמש בסיס לכך, בראי הטענה של אכיפה בררנית. (ר' בש"פ 7148/12 עז אלדין כנאנה נגד מדינת ישראל

מכל מקום, ומבלי לקבוע מסמרות בנושא, עלתה לכאורה ההבחנה בין עניינו של המשיב בשים לב למכלול המיוחס לו בכתב האישום, לבין ענינם של מעורבים אחרים באופן שאינו מצדיק קבלת הטענה, במסגרת הליך המעצר עד תום ההליכים (ר' בש"פ 7148/12 דלעיל).

13. לאור סך כל האמור לעיל אני מורה בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב לכתב

האישום.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ה, 28 מאי 2015, בהעדר הצדדים.